

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2015 - 982

26. marts 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 10. februar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 10 til B 60 forslag til folketingsbeslutning om forslag til forbud mod ftalaterne DEHP, DBP, BBP og DIBP, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 10 (B 60)

Ministeren har i sin tilbagetrækning af pflatforbuddet henvist til modstand fra EU-kommissionen og herunder den såkaldte Lapin-dom ved EU-domstolen. Her fik den finske regering nej til at måtte stille særlige krav til CCA-holdige bropiller. Dette blev afvist af domstolen fordi området allerede reguleres af REACH. Modsat Danmark mener en række lande, herunder Sverige, at det er en overfortolkning, at denne dom betyder, at man ikke nationalt må regulere kemikalier som IKKE er reguleret af REACH. I den nylige rapport "Förslag till utfasning av fortplantningsstörande och hormonstörande ftalater i Sverige" fra den svenske Kemikalieinspektionen foretager denne svenske myndighed en vurdering af den danske beslutning om tilbagetrækning af pflatforbuddet (side 123). Desuden vurderes det, om sagen kan medføre ændringer i den svenske politik, som er, at REACH ikke er til hinder for, at landene nationalt må indføre nationale forbud, så længe der ikke findes fælles EU-regler. Deres konklusion er et klart nej til at ændre deres politik. De er således uenige i den danske beslutning. Den danske regering har således en langt mere restriktiv holdning til nationale muligheder end Sverige og en række andre EU-lande. Vil ministeren i det lys redegøre for, om den danske regering er enig eller uenig i følgende tekst fra det pågældende afsnit i rapporten (side 125):

”Ett av huvudsyftena med Reach är att skapa fri rörlighet inom EU. Skulle detta syfte undermineras om medlemsländerna tillåts införa nationella kemikaliebegränsningar?

Vi bedömer att så inte är fallet eftersom detta syfte, på det icke-harmoniserade området, säkerställs genom andra EU-rättsliga mekanismer. För det första gäller det ovan nämnda granskningsförfarandet i direktiv 98/34/EG som syftar till att förhindra att nationella regler skapar onödiga handelshinder.

För det andra måste medlemsländerna, även om Reach inte är tillämpligt, motivera en begränsning utifrån EUF-fördragets regler om fri rörlighet. Ett nationellt förbud som är mer långtgående och handelshindrande än nödvändigt kan inte motiveras enligt dessa regler.”

Svar

Der henvises til svar på spørgsmål nr. 1 til B 60 forslag til folketingsbeslutning om forslag til forbud mod ftalaterne DEHP, DBP, BBP og DIBP.

Kirsten Brosbøl

/

Michel Schilling